בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', י"ט בתמוז תשס"ד (08 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מחר, **כ' בתמוז** – **100 שנה לפטירתו של** חוזה המדינה, **בנימין זאב (תיאודור) הרצל**.

הרצל נפטר בווינה, בירת אוסטריה, בשנת תרס"ד [3 ביולי 1904]. כשנה וחצי לפני מותו כתב צוואה העוסקת בהלווייתו ובסדרי קבורתו, ובה נאמר: "אני מבקש הלוויה דלה ביותר, בלי נאומים, בלי פרחים... להיקבר בארון מתכת בקבר על יד אבי ולשכב שם **עד שהעם היהודי יעלה את גופתי לארץ ישראל**. לשם יועברו גם ארונו של אבי, ארונה של אחותי פאולינה... וארונותיהם של בני משפחתי הקרובים ביותר (אמי וילדיי) שימותו עד מועד העלאת ארוני לארץ ישראל ...". 45 שנה לאחר מותו של הרצל, כשנה ורבע אחרי הקמת מדינת ישראל, החליטה הכנסת (הראשונה) לממש את צוואתו של הרצל: ביום **ט"ו באב** תש"ט [10 באוגוסט 1949] הביא יו"ר ועדת הכנסת, **יזהר הררי**, הצעת חוק בדבר קיום צוואתו של הרצל, הצעה אשר עברה באותו היום את כל שלבי החקיקה. בה הוכרז: "צוואתו של חוזה מדינת היהודים תיאודור (בנימין זאב) הרצל ז"ל, להעלות עצמותיו לארץ ישראל - תקוים ב**כ"ב באב** תש"ט [17 באוגוסט 1949] בירושלים, בירת הנצח של עם ישראל ועיר קודשו."

בנימין זאב (תיאודור) הרצל

בנימין זאב הרצל נולד בעיר בודפסט שבהונגריה בשנת תר"ך - 1860 כילד שני להוריו, יעקב וז'אנט הרצל. אביו, יעקב הרצל, היה סוחר עשיר ובנקאי. השם "הרצל" הוא תרגום לגרמנית של המילה "לב" - שהיה כנראה השם המקורי של משפחת הרצל. תחילה למד הרצל בבית ספר יסודי של הקהילה היהודית בבודפסט, אך בגיל עשר עבר מבית הספר היהודי לבית הספר העירוני הריאלי. משפחת הרצל לא ניהלה אורח חיים יהודי, אף שבילדותו היה הרצל הולך מדי פעם לבית הכנסת בערב שבת.
האווירה בבית הייתה ספוגה בתרבות הגרמנית. בשנת 1878, בעקבות מותה של אחותו פאולינה, המבוגרת מתיאודור בשנה, עברה המשפחה לווינה שבאוסטריה, ושם למד הרצל משפטים באוניברסיטה. הוא עבר לתחום הכתיבה הספרותית והעיתונאית, ובשנת 1891 התמנה לכתב של העיתון הווינאי "נויה פרייה פרסה" בפריז. במסגרת תפקידו סיקר את משפט דריפוס (1894), סיקור שהיה נקודת מפנה ביחסו ליהודים ולציונות. בשנת 1889 התחתן הרצל עם יוליה לבית נשאואר, בתו של תעשיין יהודי עשיר. להרצל ולאשתו נולדו שלושה ילדים - הנס, פאולינה וטרודה - אך חיי הנישואין שלהם היו אומללים ורצופי משברים. הרצל נפטר בשנת 1904 והוא בן 44 בלבד. מחלת הלב שממנה סבל, דלקת ריאות ותשישות - כל אלו הביאו למותו בגיל צעיר.[http://www.cet.ac.il/main/jump/holiday/av-new/info.asp]

בפרשת השבוע, פר' **"פינחס"**, מבקש משה רבינו – לקראת כניסת בני ישראל לארץ המובטחת, ארץ זבת חלב ודבש – למנות מנהיג חדש: **"יפקוד ה' ... איש על העדה. ...ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה."** [במדבר כ"ז 16-17] העיר על כך רבי יצחק מאיר מגור, בעל "חידושי הרי"ם": בטעות סוברים הביות שעִם התמעטות הדורות, יכול העם להסתפק במנהיגים יותר קטנים. ההפך הוא הנכון: ככל שהדור קטן יותר [במעמדו הרוחני], הוא זקוק

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 19^{25} **יום נעים ושבת שלום!**

צאת השבת (ב"ש): 20^{23}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', י"ט בתמוז תשס"ד (08 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

למנהיגים גדולים יותר! לְמה הדבר דומה? לאדם המרותק אל מיטת חוליו – ככל שמחלתו מתגברת עליו, הוא זקוק לרופאים גדולים יותר, שרק הם מסוגלים לרפאותו מחוליו...

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 19[25]

יום נעים ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 20[23]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.